קיח: פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

עין משפט נר מצוה

ל א מיי׳ פ״ח מהלכות כית המקדש הל׳ כ:

תורה אור השלם

1. בן פֹּרַת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלֵי שׁוּר׃
בראשית מט, כב
2. וּמִמֶּגֶר אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן שׁכְנִי סְנֶה תְּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃
דברים לג, טז
3. לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃
דברים לג, יב
4. וַיִּשֶׁב מִשְׁכַּן שִׁלֹה אֹהֶל שָׁכַן בָּאָדָם׃ תהלים עח, ס
5. וַיִּרְצוּ בְּפִיהוּ בְּמַלְּצָם יְכַזְּבוּהוּ בִּלְשׁוֹנָם׃ תהלים עח, לו
6. וְיָצָא הַגְּבוּל הַיָּמָה מִמַּזְרַח תֵּאוֹת שִׁלֹה וְעָבַר אוֹתוֹ מִמִּזְרַח יַנּוֹחַ׃ יהושע טז, ז
7. בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בִּשְׁלֹחַ מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה אֹתִי מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ וָאָשֵׁב אֹתוֹ דָּבָר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי׃ יהושע יד, ז
8. בְּעֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָّנָה בָּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הֻכְּתָה הָעִיר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד יְהוָה וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה׃ יחזקאל מ, א
9. בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתוֹ בְּרֹאשׁ הַשָّנָה בָּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הֻכְּתָה הָעִיר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד יְהוָה וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה׃ יחזקאל מ, א
10. וַיְהִי כְּהַזִּיר אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל הָרִכְסָה אֹחֲרֹנִית בְּעֹד יַד הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מֹרְקָדְתָּו וַיָּמָת כִּי זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ ש״א ד, יח
11. וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבֶת הָאָרוֹן בְּקִרְיַת יְעָרִים וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַיִּהְיוּ עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיְנַהוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה׃ ש״א ז, ב

מוסף רש״י

רבה היה מזבח בגוי. (עי׳ לעיל נ: בארוכה) **והיה בגימין הצדיק.** לפס כרות הקדש שכן עתיד לסיות ומלטער עליה (מגילה כו.): **חופף.** כמו נזיר חופף ומתפסקס (שבת נ:) דמכוונ״ל דגרגרא״ר כלפ״ע, כמדס כמחסה ומחלה (לעיל נ:). כלדס המתחכך מחמת שאינו מגיע מחמת ריוחא יב.), מדס כמלטער חופף ומתחכך בגגדיו, לשון מפסוף, כמו נזיר חופף ומתפסקס (מגילה כו.) **בר שבעין וחמני.** המשלח מרגלים עד שנכנסו לארץ אינו אלא ל״ח, לכך משנס המילות, דכל כמיה לילמח מלגיס מלגיס כמלגמי: מדלא משכחת לה כארבע עשרה שנה כו׳. ליליסי יוכל לי לא מלגיס מרגע עשרה לגיגיס ולמילוק (ערכין יג.) שמלך שמואל בעצמו. ומיהי כלא אלול, הלכך שנה עשרים אינה נמנית כאומן מ׳ דשמואל לא דשמיע מלך אלא כאמצע שנת י״ח ולא היתה שליטה לשאול כי מקלתה היה שמואל נגיד. (״ל מלך דוד קודם למרדו של אבשלום וכהרי מלגיס הא מלגיס פירס כרי כמקום אחר כן (לפי שאבשחתיל שמואל לנהוג שררה לא מי אלא י״ב שנה. לא מהכן ד׳ אחרונים להמלגיס ל״ו דדוד נמלא שביהם) שנה עשרים (לשמואל היתה) לגדולתו של שמואל ולא נקרא לן מקרא כנדיא אלא מגלה מעכמת לה מי שנה למגיגיה אחרגיה ולא אחגיב לגמיתמו אחר מגיגיה של עלי אחגיב לגדולתו של שמואל עד שנת מגדני של אבשלום ועד שנה ריב לשמואל ושאול ושלשים ושם לדוד ועלי מת כשנשבה הארון שנאמר (שמואל ה, ד) ויהי כהזכירו ונו׳ וכתיב (שם, ו) ויהי ארון ה׳ בשדה פלשתים ז׳ חדשים (ותחר״ן) כביאתיו פלשתים (שם, ז) ויבאו אנשי קרית יערים ונו׳ וכשמלך דוד ביריבשלים על כל ישראל כמלכו את הארון כדכתיב (שם, ו) ויחפץ עוד דוד ונו׳ וכתיב (שם, ז) ויהי מיום שנח הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו כ׳ שנה לא מכן ז׳ שנים שמלך דוד בחברון (נשתיירו י״ב שנה לשמואל ושאול כשלמו ל״ח) שנה אחר הארון אשר הוכתה העיר: אהל מועד שבנוב וגבעון חמשים ושבע מנ״ל דכתיב (שם, ח) ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויאמר דוד אל מי אבוא אלי ארון ה׳ ולא אבה דוד להסיר את ארון ה׳ אליו העיר דוד ויטהו בית עובד הגתי ונו׳ ויהי לבית עובד הגתי ונו׳ ויגד למלך דוד לאמר ברך ה׳ את בית עובד הגתי ונו׳ ויהי מקצה שנתים ימים ודוד פקד את כל ישראל ל׳ אלף ויקם דוד ויבא עם כל העם אשר לו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם ה׳ צבאות יושב הכרובים עליו ויסיעו את הארון מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה ויהי בהגיע אל גרן נכון ויאחז בעזא שמות כ׳ ויחר אף ה׳ בעזא ויכהו שם אלהים על השל ויפרץ בו עזא ויכהו שם אלהים על המעל ויפרץ בו עזא ויכהו שם אלהים על המעל ויפרץ בו עזא ויכהו שם אלהים על המע